ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ 14-88

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
29
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1939

Ἀνατολὴ ἡλίου 7.34'—Δύσις 5.43'

Ἀνακ. Λειψ. Ἰγνατίου τοῦ Θεοφ.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΘΝΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ

Εἰς τὴν Νέαν Σμύρνην, ὅπου ἐ-πανιδρύθη ἡ παλαιοτάτη Εὐαγγε-λικὴ Σχολή, τελεῖται σήμερον μνημόσυνον πολιτικὸν τῶν ἱδρυ-τῶν, τῶν εὐεργετῶν, τῶν ἐφόρων καὶ τῶν καθηγητῶν της.

Ἡ ἱστορία τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς τῆς Σμύρνης δὲν ἐνδια-φέρει μόνον τοὺς ἐκείθεν μετενεγ-κόντας τοὺς ἐφεστίους θεοὺς καὶ τὰ πνευματικά των ἱδρύματα καὶ συμπήξαντας τὴν Νέαν Σμύρνην εἰς τὴν ποδιὰν τοῦ ἀττικοῦ Ὑμητ-τοῦ, παρὰ τὸν Σαρωνικόν. Εἶνε ἡ ἱστορία μιᾶς μεγάλης πνευματι-κῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους, δυνά-μεως, ἡ ὁποία τὸ συνεκράτησε, συ-νετήρησε τὴν ἐφ' ἑαυτὸ καὶ τὰ πε-ρωμένα του πίστιν του, ἔθαλψε ἑλληνικὴν παλιγγενεσίαν, ἔδωκεν εἰς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τιτανικὸν ἀγῶ-να ψυχὴν καὶ θέρμην. Εἶνε ἡ ἱστο-ρία τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ποὺ ἀρχίζει πολὺ πρὶν ὑπάρξῃ ἐλεύθερον κρά-τος ἑλληνικόν.

Διότι ἡ Εὐαγγελικὴ τῆς Σμύρ-νης Σχολὴ ἱδρύθη πρὸ διακοσίων εἴκοσι δύο ἐτῶν, τὸ 1717. Ἕλλη-νες φωτισμένοι τῆς θλιβερᾶς ἐκεί-νης ἐποχῆς τῆς δουλείας εἶχαν τὴν ἐμπνευσιν τῆς ἱδρύσεώς της. Ἕνας Ἰθακήσιος ἱερωμένος, ὁ Ἰε-ρόθεος Δενδρινὸς ὑπῆρξεν ὁ πρῶ-τος διευθυντής της. Καὶ εἶνε ἀξιο-σημείωτον τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ἄλ-λοι Ἰθακήσιοι ἐδίδαξαν εἰς αὐ-τήν, ἔζησαν δὲ ἔτη μετὰ τὴν ἵδρυ-σιν της, ἕνας Ἰθακήσιος ἐπίσης, ὁ Χρύσανθος Καραβίας, θρέμμα πνευματικὸν τῆς Σχολῆς, ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσίν της τὸ 1780. Εἰς τὸ «Σχολεῖον τοῦ Χριστοῦ» — αὐ-τὸ ἦτο τὸ πρῶτον ὄνομα τῆς Σχο-λῆς, ἡ ὁποία μόνον κατὰ τὰς ἀρ-χὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἔλα-βε τὴν προσωνυμίαν Εὐαγγελικὴ— ἐφοίτων ὄχι μόνον τῶν Ἑλλήνων τῆς Σμύρνης τὰ τέκνα, ἀλλὰ μα-θηταὶ ἀπὸ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁ-ποία τότε, μὴ περιοριζομένη ἐντὸς πολιτικῶν συνόρων, ἠπλοῦτο, ὡς πνευματικὴ ὑπόστασις ἀπὸ τὸν Δούναβιν μέχρι τοῦ Λυβικοῦ πελά-γους. Εἰς ὅλην τὴν νοτίως τοῦ λε-κανοπεδίου τοῦ Δουνάβεως νοτιο-ανατολικὴν Εὐρώπην, μέσα εἰς τὸ ζοφῶδες πέλαγος τῆς ἀμαθείας τὸ ἀβδοῦλωτον ἑλληνικὸν πνεῦμα ἦ-γειρε κατὰ τὸν 18ον αἰῶνα φά-ρους πνευματικοὺς τὰς Σχολάς του: τὴν Εὐαγγελικὴν τῆς Σμύρ-νης, τὴν Σχολὴν τῶν Κυδωνιῶν, τὴν Σχολὴν τῆς Ξηροκρήνης, τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους Σχολὴν ἀρ-χότερον καὶ τὴν Ζωσιμαίαν τῶν Ἰωαννίνων καὶ ἄλλα μικρότερα σχολεῖα εἰς τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Μακεδονίαν, τὰς νήσους, ἐνῷ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος συνέχιζε παλαι-ότερον τὸ ἔργον τοῦ πνευματικοῦ φωτισμοῦ ἡ παλαίφατος Ἀθωνιάς Σχολή. Καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ γραφῇ κάποτε ἡ ἱστορία τῆς ὑψηλῆς αὐ-τῆς πνευματικῆς προσπαθείας τοῦ ἔθνους, εἰς ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποί-αν καὶ εἰς τὰς μεγάλας χώρας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης τὰ σχολεῖα δὲν ἦσαν πολλά.

Ὅπως καὶ ἀπὸ τὰς ἀδελφάς της σχολάς, οὕτω καὶ ἀπὸ τὴν Εὐαγγελικὴν τῆς Σμύρνης μετε-λαμπαδεύετο τὸ ἀσβεστον φῶς τῆς ἑλληνικῆς παιδείας, τὸ ζωογόνον καὶ ἐμψυχῶνον εἰς «ἀγῶνας ἐσ-θλούς» ἑλληνικὸν πνεῦμα. Ἀπὸ τοῦ 1733 ἡ Εὐαγγελικὴ εἶχεν ἀ-ποθῆ κοινοτικὴ τῆς Σμύρνης Σχο-λή. Εἰς αὐτὴν ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα γράμματα καὶ ἔλαβε τὴν πνευμα-τικὴν μόρφωσίν του ὁ Ἀδαμάντι-ος Κοραῆς ποὺ ἐπρόκειτο ν' ἀπο-θῇ δόξα καὶ τῆς πνευματικῆς του τροφοῦ. Ἐδιδάσκοντο εἰς τὰς Σχολὰς αὐτὰς τὰ παιδιὰ τῶν Ἑλ-λήνων τὴν ἀρχαίαν φιλολογίαν, βάσεις φιλοσοφίας, μαθηματικά, φυσικήν. Ἐλάμβανον μίαν μόρφω-σιν στερεωτάτην, πρὸ πάντων, ὅ-μως, ἐγιγαντοῦτο ἡ ἐθνικὴ των συνείδησις καὶ ἐτίθεντο τοιουτο-τρόπως αἱ ἀδιάσειστοι βάσεις τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως. Ἡ Εὐ-αγγελικὴ τῆς Σμύρνης εἶχεν ἀπο-θῆ, μὲ τὴν συνεχῆ προσπάθειαν δύο αἰώνων, ἀληθινὴ πνευματικὴ κιβωτός. Ἡ βιβλιοθήκη της, μὲ τὰς τεσσαράκοντα περίπου χιλιά-δας τῶν τόμων της καὶ τὰ σπάνια χειρόγραφά της ἦτο μοναδικὴ ἐ-κείθεν τοῦ Αἰγαίου καὶ εἰς τὴν Σχολὴν ἐστεγάζετο ἓν ἀξιολογώ-τατον μουσεῖον ἀρχαιοτήτων τῆς Ἰωνίας. Ἐπὶ δύο αἰῶνας περίπου ἐσελάγιζε μὲ ἔνδοξον πνευματι-κὸν φῶς καὶ ἦτο φυτώριον Ἑλλή-νων.

Ἡ πίστις ἐκείνων ποὺ τὴν ἵδρυ-σαν, ἐκείνων ποὺ ἐδίδαξαν εἰς αὐ-τήν, ἐκείνων ποὺ τὴν συνετήρησαν μὲ ἡγεμονικὰς δωρεὰς ἢ ἀπὸ τὸ ὑστέρημά των, ἐκείνων ποὺ ἠγω-νίζοντο ἐκεῖ μέσα, εἰς ἀλληλοδια-δόχους γενεάς, τὸν καλὸν ἀγῶνα ἔχει ἀληθινὰ ἡρωϊκὸν χαρακτῆρα. Αὐτὴ εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία κατέ-στησε τὴν ἑλληνικὴν παιδείαν μί-αν μεγάλην, ἀκαταγώνιστον, δη-μιουργικὴν δύναμιν ἐθνικήν. Καὶ εἰς τὴν σημερινὴν σεμνὴν τελετὴν τοῦ μνημοσύνου των, εἰς τὴν νέαν Εὐαγγελικὴν Σχολὴν τῆς παρὰ τὰς Ἀθήνας ἀνιδρυθείσης Σμύρ-νης, θὰ ἔπρεπε νὰ παρίστανται νο-ερῶς καὶ μὲ τὴν ψυχήν των ὅλοι οἱ Ἕλληνες. Διὰ νὰ ἐνθυμούμεθα, νὰ λαμβάνωμεν βαθεῖαν συνείδη-σιν τοῦ ἑαυτοῦ μας, νὰ ἀναβαπτί-ζωμεν τὴν πίστιν μας.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΤΩΣΙΝ ΤΗΣ ΒΑΡΚΕΛΩΝΗΣ

ΝΕΑ ΟΞΥΤΗΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΟ-ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Η ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 28. ('Ιδιαιτέρα ὑ-πηρεσία).— Ἡ ἐξέλιξις τῶν γαλλοϊ-ταλικῶν σχέσεων ἐπεφάνισε σήμε-ρον νέαν ὀξύτητα, κατόπιν τοῦ ἄρ-θρου, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσε σήμε-ρον ἐν Ρώμῃ ἡ ἡμιεπίσημος ἐπιθε-ώρησις «Ρελατσιόνι Ἰντερνατσιο-νάλι» («Διεθνεῖς Σχέσεις»). Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιθεώρησις, ἀσχολουμένη μὲ τὴν στάσιν τῆς Γαλλίας κατόπιν τῆς νίκης τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο, πα-ρατηρεῖ ἰδίᾳ τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ διεθνὴς μαρξισμὸς ἔχασεν εἰς τὴν Ἱσπανίαν τὸ παιγνίδι του. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος πλησιάζει εἰς τὸ τέλος του, ἤδη ὅμως ἔρχεται νὰ τεθῇ ἓν ἄλλο ζήτημα: τὸ ζήτημα τῶν ἀνταλλαγμάτων πρὸς ὄφελος τῆς Γαλλίας. Ὁ παρισινὸς «Χρόνος» τῆς 24ης Ἰανουαρίου, ἐξετάζων τὴν θέσιν τῆς Γαλλίας μετὰ τὴν νί-κην τῶν Ἱσπανῶν ἐθνικιστῶν, ὡμί-λησεν ἀπεριφράστως περὶ ἐγγυή-σεων, τὰς ὁποίας ἡ Γαλλία ἐπιφυ-λάσσεται νὰ ζητήσῃ εἰς βάρος ἰδίᾳ τῆς ἐθνικῆς Ἱσπανίας. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις — συνεχίζει ὁ ἀρθρο-γράφος τῶν «Ρελατσιόνι Ἰντερνα-τσιονάλι» — ὑποστηρίζει κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ υἱοθετεῖ τὰς ἰδέας, αἱ ὁποῖαι εἶδον τὸ φῶς ἐσχάτως εἰς μερικὰς γαλλικὰς ἐφημερίδας ἰ-δίᾳ ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν θέ-σιν τοῦ Ἱσπανικοῦ Μαρόκου καὶ τῆς νήσου Μινόρκας. Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις συνεπῶς — συνεχίζει ὁ αὐτὸς ἀρθρογράφος — παίζει μὲ τὴν ἰδέαν τῆς μεταβολῆς τοῦ μεσο-γειακοῦ καθεστῶτος πρὸς ὄφελος τῆς Γαλλίας. Αἱ πολιτικαὶ βλέψεις τῆς σημερινῆς Γαλλίας τείνουν πε-ρισσότερον εἰς τὸ νὰ προκαλέσουν τὸν πόλεμον, παρὰ νὰ τὸν ἀποσοβή-σουν.

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν γαλλικὴν Βουλὴν ἔσχε σοβαρὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁ-ποῖα ὁμιλοῦν εὐγλώττως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ. Ἡ στάσις ἰδίᾳ τοῦ κ. Μπονὲ παρέσχεν ἀφορμὴν εἰς ποικιλίαν ὑποθέσεων, διότι ὁ Γάλλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐφάνη ἀσαφὴς καὶ ἀναποφάσιστος. Τὸ ὄργανον ἑξ ἄλλου τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐφεύ-ρε τὰ «ἀνταλλάγματα ἀσφαλείας». "Οταν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ «ὄχι», μὲ τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία ἀπήν-τησεν εἰς τὰ ἰταλικὰ αἰτήματα, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ διαπιστώσῃ ὅτι ἡ στάσις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ἔναντι τῆς Ἰταλίας κατέστη ὁλονὲν περισσότερον ὀρμητικὴ κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας. Ἂν ἡ Γαλλία — συνεχίζει ὁ ἀρθρογράφος τῶν «Ρελατσιόνι Ἰντερνατσιονάλι»— ἐπιμένῃ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πολιτι-κὴν αὐτήν, τὸ Ἱσπανικὸν πρόβλημα καὶ τὰ ἰταλικὰ αἰτήματα θὰ προκα-λέσουν πιθανῶς συνδυασμένην δρᾶ-σιν, ἥτις θὰ ἐπιλύσῃ ταὐτοχρόνως τὰ διάφορα εὐρωπαϊκὰ προβλήμα-τα, τὰ ὁποῖα ἀναμένουν ἀκόμη τὴν λύσιν των. Ἡ κυβέρνησις τῶν Πα-ρισίων δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ ὅτι ὁ ἰταλικὸς λαὸς θ' ἀντιδράσῃ σύσ-σωμος καὶ πάνοπλος ἐναντίον πά-σης ἀποπείρας τῆς Γαλλίας ὅπως ἐπεκτείνῃ τὴν κυριαρχίαν της εἰς ἐ-δάφη τὰ ὁποῖα δὲν τῆς ἀνήκουν. Ὁ ἰταλικὸς λαὸς ἀκολουθεῖ τὸν Μπε-νίτο Μουσσολίνι, τὸν δημιουργὸν τῆς νίκης καὶ τοῦ μεγαλείου του καὶ εἶνε σταθερῶς ἀποφασισμένος νὰ ὑπερασπίσῃ τὰ δικαιώματά του μὲ ὅλα τὰ μέσα».

Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Χαβᾶς μεταδίδων τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου λέγει ὅτι ἡ «Ρελατσιόνι Ἰντερνατσιονάλι» γρά-φει ὅτι «ἐὰν οἱ ἐν Παρισίοις θέλουν νὰ γευθοῦν τὸν χάλυβα τοῦ Ἰταλι-κοῦ λαοῦ δὲν ἔχουν παρὰ νὰ ἐξα-κολουθήσουν τὴν ἀλόγιστον πολιτι-κήν των». Τὸ παιγνίδι, προσθέτει, ἐ-χάθη ἐν Εὐρώπῃ διὰ τὸν διεθνῆ μαρξισμὸν καθὼς καὶ διὰ τὴν Γαλ-λίαν. Ἀναφερόμενον περαιτέρω, τὸ ἰταλικὸν δημοσιογραφικὸν ὄργανον,

Μπενίτο Μουσσολίνι

Ἐδουάρδος Νταλαντιὲ

εἰς τὴν ἰδέαν, ἡ ὁποία ἐρρίφθη εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπως καταληφθῇ τὸ Ἱ-σπανικὸν Μαρόκον καὶ ἡ Μινόρκα ὑπὸ τύπον ἐγγυήσεων παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς:

«Οἱ ἐν Παρισίοις στρέφονται κα-τὰ τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας, διότι αὐτὴ ἐπεζήτησε σταθερῶς τὴν νίκην τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο καὶ θέλουν διὰ τοῦτο νὰ τὴν παρουσιάσουν ὡς κίνδυνον, ἰσχυριζόμενοι ὅτι προστί-θεται ἤδη καὶ τρίτον σύνορον, τὸ ὁ-ποῖον ἡ Γαλλία θὰ ἔχῃ νὰ ὑπερα-σπίσῃ. Ἀπὸ τὴν πολιτικήν, τὴν ὁποί-αν ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις θὰ χαρά-ξῃ προκειμένου διὰ τὰς σχέσεις της μὲ τὴν ἐθνικὴν Ἱσπανίαν ἐξαρ-τᾶται ἀποκλειστικῶς τὸ κατὰ πό-σον ἤθελεν αὕτη ἐκτεθῇ εἰς τὸν ὡς ἄνω κίνδυνον».

Σχετικῶς μὲ τ' ἀνωτέρω παρα-τηρεῖ τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς ὅτι κα-τὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν γαλλικῶν πο-λιτικῶν κύκλων, τὸ ἄρθρον στηρί-ζεται εἰς ἀνακριβείας καὶ δὴ ἀπο-δίδει εἰς τὸν παρισινὸν «Χρόνον» προ-θέσεις, τὰς ὁποίας οὐδέποτε ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς ἐξέφρασεν ὡς προ-κύπτει ἐκ τῆς ἁπλῆς ἀναγνώσεως τοῦ ὑπὸ κατηγορίαν ἄρθρου της τῆς 24ης Ἰανουαρίου.

Ἐκ παραλλήλου αἱ ἰταλικαὶ ἐ-φημερίδες συνεχίζουν καὶ σήμερον τὴν ἀντιγαλλικὴν ἐκστρατείαν των. Ὁ κ. Γκάϋντα εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Ἰταλίας» λέγει ὅτι ὑπολείπεται ἀκόμη νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν ἡ ἀγγλικὴ κυ-βέρνησις, ἡ ὁποία ἐξαγγέλλει τό-σον μὲ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ συναλλα-γματικοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς κατα-στάσεως τῆς Γαλλίας, διότι τὸ Ράϊχ ὠφειλεν, ἐνῷ ἡ Γαλλία εἶνε πιστρώ-τρια β') ἀπὸ τὴν εἴσοδον χρυσοῦ καὶ κεφαλαίων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας, τὴν ὁποίαν θὰ ἠμπό-διζεν ὁ συναλλαγματικὸς ἔλεγχος.

Ἐν συνεχείᾳ παρέθεσεν ἀριθμοὺς ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Γαλλίας καὶ προσέθεσεν ὅτι παραλ-λήλως μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἐσημειώ-θη καὶ δημοσιονομικὴ βελτίωσις τῆς χώρας, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ἀπό-δοσις τῶν φόρων.

Ἐν τέλει ὁ κ. Ρενὼ ἐτόνισεν ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀκολουθηθῇ οἰκο-μικὴ πολιτικὴ «κατὰ βάθος», δηλα-δὴ «διὰ τῆς πραγματοποιήσεως οἰ-κονομιῶν εἰς τὰ μεγάλα κοινωφελῆ ἔργα, διδομένης προτεραιότητος εἰς τὰ ἀεροπλάνα καὶ μυδραλιοβόλα.

«Δὲν ἀπελπιζόμεθα — κατέληξεν —ὅτι ἐνώπιον τῆς ἠρέμου καὶ ἀπο-φασισμένης Γαλλίας ὁλόκληρος ὁ κόσμος θὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ Εὐρώπη ἔχει ἄλλα πράγματα μὲ τὰ ὁποῖα ν' ἀσχοληθῇ καὶ ὄχι νὰ κάμῃ πόλε-μον. Ἡ ἰσχυρὰ Γαλλία, ἡ ἰαθεῖσα Γαλλία, δύναται σήμερον νὰ ἀντι-στῇ καὶ αὔριον νὰ συνεργασθῇ».

Κατὰ τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς οἱ ἀρμόδιοι γαλλικοὶ κύκλοι διαψεύ-δουν κατηγορηματικῶς τὰς φήμας καθ' ἃς ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐκάλεσεν ὑπὸ τὰς σημαίας ἑφέδρους τῶν μηχανοκινήτων μο-νάδων. Ἐν τῷ μεταξύ, σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὁμάδες διαδηλωτῶν συ-νεκεντρώθησαν εἰς τὰς κυριωτέρας λεωφόρους τῶν Παρισίων ζητοῦσαι διὰ φωνῶν τὴν παροχὴν βοηθείας εἰς τὴν κυβερνητικὴν Ἱσπανίαν. Εἰς τινα μέρη οἱ διαδηλωταὶ συνε-κρούσθησαν μὲ τὴν ἀστυονομίαν. Αἱ διαδηλώσεις διελύθησαν ἐν τέλει δι' ἐνεργοῦ ἐπεμβάσεως τῶν ἀστυνο-μικῶν. Ἑκατοντάδες διαδηλωτῶν συνελήφθησαν καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα. Μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητός των οἱ συλληφθέντες ἀφέθησαν ἐ-λεύθεροι. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σοσιαλιστικοῦ ἐργατι-κοῦ κόμματος κ. Μαρσὼ Πιδέρ, ἀ-ποσχισθεὶς ἐκ τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος, τοῦ ὁποίου ἀπετέλει τὴν ἄκραν ἀριστερὰν.

Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις διέταξε σήμερον νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος ἐκ Καταλανίας ἐντὸς τοῦ γαλλικοῦ ἐ-δάφους εἰς ὅλας τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά, ἀπηγόρευσε δὲ ῥητῶς τὴν εἴσοδον ἀνδρῶν. Διὰ τοὺς ἀσθε-νεῖς ἄνδρας θὰ ὁρισθῇ ζώνη ἐντὸς τοῦ ἱσπανικοῦ ἐδάφους, οἱ καταφεύ-γοντες δὲ εἰς αὐτὴν θὰ τύχουν περι-θάλψεως μερίμνῃ τῶν φιλανθρωπι-κῶν ὀργανώσεων. Εἰς Περπινιὰν ἐ-λήφθησαν ἀπόψε διαταγαὶ τῆς γαλ-λικῆς κυβερνήσεως, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνδρες οἱ ἀγόντες στρατεύσιμον ἡ-λικίαν, οἱ ὁποῖοι διέβησαν τὴν με-θόριον ἐξ Ἱσπανίας, ἀποσταλοῦν καὶ πάλιν ὀπίσω.

Ἐκ τοῦ Βατικανοῦ τηλεγραφοῦν ὅτι ὁ πάπας προέβη εἰς διάθημα πρὸς τὸν στρατηγὸν Φράνκο συνι-στῶν νὰ φεισθῇ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Καταλανίας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟΝ ΦΥΤΩΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛ ΑΖΧΑΡ

ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ κ. Κ. ΑΡΚΑΣ

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀρχίζει εἰς τὸ Λονδῖνον ἡ Διάσκεψις τῆς Στρογγύλης Τραπέζης διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ Παλαιστινιακοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἀπειλεῖ τὴν εἰρήνην τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς καὶ ἀποτελεῖ ἕνα ἐκ τῶν ὀξυ μικροτέρων κινδύνων μέσα εἰς τὴν ἀνήσυχον διεθνῆ κατάστασιν. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν θεωροῦμεν ἐ-ξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσαν τὴν δημοσίευσιν σειρᾶς ἀνταποκρίσεων τοῦ Αἰγυπτίου δημοσιογράφου κ. Καρόλου Ἀρκᾶς, ὁ ὁποῖος, γνώστης τῆς γλώσσης καὶ τῶν ἠ-θῶν τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν, ἐπεσκέφθη ὅλας τὰς ἀραβοφώνους χώρας διὰ λο-γαριασμὸν μεγάλου διεθνοῦς δημοσιογραφικοῦ συναπισμοῦ, μετὰ τοῦ ὁποίου συ-νεργάζεται ἡ «Πρωΐα».

Ι

ΚΑΪΡΟΝ, Ἰανουάριος. — Τὸ ἄ-μεσον ἀποτέλεσμα τοῦ παλαιστινια-κοῦ προβλήματος ἦτο ὄχι μόνον ἡ ἀφύπνισις τοῦ ἐθνικισμοῦ εἰς τὰς ἀ-ραβικὰς καὶ μουσουλμανικὰς χώ-ρας, ἀλλὰ καὶ ἡ συμφιλίωσις τῶν χωρῶν αὐτῶν αἱ ὁποῖαι ἐλησμόνη-σαν τὰς προαιωνίους φιλονικίας των καί, ἐν ὁλίγοις, ἡ ἀναζωπύρω-σις τοῦ πανα ραβισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐ-φαίνετο νεκρὸς ἀπὸ αἰώνων.

Κάτω ἀπὸ τὰ πανάρχαια τείχη τοῦ "Αζχαρ εἰς τὸ Κάϊρον, εἰς τοὺς ἀκαθάρτους καὶ βρωμεροὺς δρό-μους τῆς Βαγδάτης, οἱ ὁποῖοι ἄλ-λοτε ἐγνώρισαν, τὰς ἐνδόξους ἡμέ-ρας τοῦ Χαροὺν ἐλ Ρασίντ, εἰς τὴν Δαμασκὸν καὶ τὰ καταγώγια τῆς Βηρυττοῦ, τὸ μόνον θέμα συζητήσε-ων εἶνε ἡ δίωξις τῶν ἀδελφῶν τῆς Παλαιστίνης ἀπὸ τοὺς Ἑβραίους καὶ τοὺς "Αγγλους καὶ ὁ τρόπος τῆς ὑποστηρίξεώς των.

Τὸ παλαιστινιακὸν ζήτημα ἀπὸ μακροῦ ἤδη ἐξηπλώθη ἀπὸ τὰς ὄ-χθας τοῦ Ἰορδάνου καὶ τῆς Νεκρᾶς Θαλάσσης καὶ κατέκτησεν ὁλόκλη-ρον τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν, τῆς ὁ-ποίας τὰ σύνορα ἐκτείνονται ἀπὸ τὰς Ἰνδίας εἰς τὴν Ἰταλικὴν Λιβύ-την διὰ τοῦ Ἰράκ, τοῦ Ἰράν, τῆς Συρίας, τοῦ Λιβάνου, τῆς Ὑπερ-ιορδανίας, τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Ὑ-μενίης καὶ τελειώνουν εἰς τὰ ἄκρα τῆς μεγάλης αἰγυπτιακῆς ἐρήμου. Διὰ νὰ σχηματίσωμεν μίαν ἰδέαν τῆς σημασίας τοῦ προβλήματος πρέ-πει νὰ τὸ μελετήσωμεν εἰς τὰς πέ-ριξ τῆς Παλαιστίνης χώρας. Οἱαδή-ποτε ὅμως ἐπιτόπιος ἔρευνα θὰ ἦτο καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν ἂν δὲν ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς γνώσεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ καταστάσεως, διότι σήμε-ρον τὸ Κάϊρον εἶνε τὸ πνευματικὸν κέντρον τοῦ μουσουλμανισμοῦ.

⊞⊞⊞

Τὸ λῆξαν ἔτος εἶχα τὴν εὐκαιρί-αν νὰ παρακολουθήσω τρία πανα-ραβικὰ συνέδρια εἰς τὸ Κάϊρον. Ἀν-τεπροσωπεύοντο εἰς αὐτὰ ὅλαι αἱ μουσουλμανικαὶ χῶραι, ἐξαιρουμέ-νης τῆς Τουρκίας. Ἐνώπιον μιᾶς ἀλ-λόφρονος ἐξ ἐνθουσιασμοῦ συνελεύ-σεως, σαρικοφόροι ῥήτορες ἐξεφώ-νουν τοὺς πολυαρίθμους καὶ βιαί-ους λόγους των. Μὲ ποῖα θέματα;

"Οτι ἡ Παλαιστίνη πρέπει νὰ μεί-νῃ ἀραβική.

"Οτι ἡ Δήλωσις Μπάλφουρ εἶνε παράνομος διότι πρὸ αὐτῆς ἐδόθη ἐπίσημος ὑπόσχεσις ὑπὸ τῆς Ἀγ-γλίας εἰς τὸν σερίφην Χουσσεΐν τῆς Μέκκας, ὅτι μετὰ τὸν πόλεμον θὰ ἱ-δρυθῇ μία ἀραβικὴ καὶ μουσουλμα-νικὴ αὐτοκρατορία.

"Οτι ἡ ἑβραϊκὴ μετανάστευσις πρέπει νὰ σταματήσῃ ἀμέσως.

"Οτι ὁ πόλεμος θὰ συνεχισθῇ μέ-χρις ὅτου ἱκανοποιηθοῦν ἀπολύτως τὰ νόμιμα ἀραβικὰ αἰτήματα.

Γυναῖκες ὡραῖαι, ὅπως αἱ ἡρωΐ-δες τῶν Χιλίων καὶ Μιᾶς Νυκτῶν, ἀκάλυπτοι διὰ πρώτην φοράν, ἀ-νῆλθον εἰς τὸ βῆμα, ὡμίλησαν, ὡρ-κίσθησαν καὶ — ὑπερτάτη χειρονο-μία θυσίας — ἔβγαλαν τὸ βαρὺ χρυσὸν περιδέραιόν των, τὰ βρα-χιόλια των καὶ τὰ σκουλαρίκια των καὶ τὰ προσέφερον εἰς τοὺς ἀδελ-φοὺς καὶ τὰς ἀδελφὰς των τῆς Πα-λαιστίνης διὰ νὰ τοὺς βοηθήσουν νὰ συνεχίσουν τὸν ἔνοπλον ἀγῶνά των.

Οἱ φοιτηταὶ ὠργάνωσαν ἐπίσης συνέδριον εἰς τὸ Κάϊρον. Καὶ αὐτοὶ ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς συνεχίσεως τοῦ πολέμου μέχρι τῆς τελικῆς νί-κης. Μὲ τὴν πώλησιν ἑνὸς γραμμα-τοσήμου ἀντὶ ἑνὸς πιάστρου συνέ-λεξαν εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ μικρό-τερα χωρία ποσὰ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀγῶνος τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Ἀ-ράβων. Οὐδεὶς ἠνρήθη νὰ δώσῃ, δι-ότι ἡ ὑπόθεσις τῆς Παλαιστίνης ἔ-γινε προσωπικὴ ὑπόθεσις δι' ὅλους.

⊞⊞⊞

Τὸ Ἐλ Ἄζχαρ, τὸ παλαιὸν πανε-πιστήμιον τοῦ Καΐρου, τὸ ἀριστοῦρ-γημα τῆς μαυριτανικῆς τέχνης, ὡ-ραιότερον καὶ ἀπὸ τὴν Ἀλάμπρα, τοῦ ὁποίου τὸ πνεῦμα κυριαρχεῖ ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἀραβικοῦ καὶ μου-σουλμανικοῦ κόσμου, ἔχει ἀφυπνι-σθῇ καὶ ταράσσεται.

Εἴκοσι χιλιάδας φοιτηταὶ ἀπὸ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ μουσουλ-μανικοῦ κόσμου — Κορέα, Ὑεμένη, Μαρόκον, Πολωνία, Ἡνωμέναι Πο-λιτεῖαι, Γαλλία, Ἀγγλία, Συρία, Ρωσία, Τουρκεστάν — ἐν ὁλίγοις ἀπὸ κάθε χώραν ὅπου ὑπάρχουν πι-στοὶ τοῦ ἑνὸς Θεοῦ καὶ τοῦ προφή-του αὐτοῦ Μωάμεθ — πιστεύουν ὁ-τι ὁ ἀραβικὸς κόσμος ἔχει νὰ ἐκ-πληρώσῃ μίαν μεγάλην ἀποστολήν.

"Οταν τὸ Ἐλ "Αζχαρ εἶπε ἤρε-μον, αἱ μεγάλαι ἀποικιακαὶ δυνά-μεις δύνανται νὰ κοιμοῦνται ἡσυ-χοι, ὅταν ὅμως οἱ φοιτηταὶ ἀρχί-ζουν νὰ ταράσσωνται μέσα εἰς τοὺς λευκο

Θεάματα

'Απογευματιναί - Εσπεριναί

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Ή καλή 9.30 μ.μ. «Σχολείον κοσμοπολίτικον» (Ψιμμυθιανόν). «Η μηλέ Αλισσού».

ΑΠΟΛΛΩΝ (Θέατρον 'Αλίκης). «Η Μαργκερίτα εκατόχρονη».

ΙΝΤΙΜΑ (Μουσικόν-Κυριακός συναυλιακός Μαυρίδη). «Κορίτσια της πατρίδος».

ΜΟΝΤΙΖΟΥ. «Χαρούμενος γάμος». Επιθεώρησις.

ΟΛΥΜΠΙΑ. 6.30 μ.μ. «Θάσος».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Τρία μονέτινα κορίτσια».

ΑΤΤΥΚΑ. «Βαμπιμπόλα».

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. «Ιεροτάταρ».

ΙΡΙΣ. «Ο Σουλεϊμάν κτυπᾶ».

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Ο θρίαμβος του Σατανᾶ».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Μουσικόν-Κυριακός). «Μελόδια».

ΟΡΦΕΥΣ. «Ο Μπαλαλάικος» (Μαζορίκας).

ΟΥΦΑ. «Ο Σκοτεινός ἄγγελος».

ΠΑΛΛΑΣ. «Τέσσερα σπαρτιάτικα κορίτσια».

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Καλοδεχούμενες κορίτσες».

ΡΕΞ. «Η δούρα κι' η ζωή».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Απαγορευμένη φιλία».

ΣΤΝΕΑΚ. Ἐσπεριναὶ κλπ. ἀπὸ 10 μ.μ.

ΣΤΝΕΟΡΝΤ. Πάμε καὶ ἐπιστρέφω ἀπὸ 10 κ.μ.

ΤΙΤΑΝΙΑ. «Μουσικατρουπὰ ἐπιθέσεως».

ΑΡΗΣ. «Φωτιὰ τῶν Σουλιῶν».

ΑΤΘΙΣ. «Γυναικεῖες φιλίαι».

ΒΟΗΘΕΙΑ. «Πέρασε ἡ θεὰ τῆς ζούγκλας».

ΕΛΛΑΣ. «Τὸ φράγμα τοῦ θανάτου».

ΘΗΣΕΥΣ. «Περιπλανώμενος λαός».

ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Δαίμων τῆς Σαρδηνίας».

ΟΡΦΕΥΣ (Βοῦλ.). «Τὴ θὰ σκοτώσω τοῦ Κωνσταντίνου».

ΠΕΛΛΑΣ (Πάγκρ.). «Ὁ ἀλήτης».

ΡΟΔΙΝΑΚΙ. «Ὑποβρύχιος πόλεμος».

Πειραιὼς καὶ Προάστεια

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. «Τὸ κοντέσσο».

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Ὅταν ὁ σύζυγος ταξιδεύῃ».

ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ. «Ἡ γριὰ Πόλις».

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Πῶς ζοῦ χωρὶς ἱστορίαν».

ΠΑΛΛΑΣ. «Ὁ ἀετὸς τῆς ἐρήμου».

ΜΑΞΕΣΤΙΚ. «Δαίμων τῆς Σαρδηνίας».

ΟΡΦΕΥΣ (Βοῦλ.). «Τὴ θὰ σκοτώσω τοῦ Κωνσταντίνου».

ΠΑΛΛΑΣ (Πάγκρ.). «Ὁ ἀετὸς τῆς ἐρήμου».

ΡΟΔΙΝΑΚΙ. «Ὑποβρύχιος πόλεμος».

ΣΙΝΕΜΟΝΤ

Προγραμμα, ὅπως πάντοτε, ἐξαιρετικὸν καὶ ἐκλεκτὸν πλούσιον.

ΤΟ ΡΕΥΣΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ

Ἕνα θαυμάσιον δίπρακτον κουπλὲ ποὺ δείχνει ὁλοζώντανα τὸν ἐπικὸν ἀγῶνα ποὺ κάμνει ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ πετρελαίου, τοῦ πολυτίμου αὐτοῦ ὑγροῦ, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου σήμερα ἐπιδιώκει ὅλος ὁ κόσμος.

ΤΡΙΑ ΑΤΑΚΤΑ ΓΑΤΑΚΙΑ

Ἕνα ὑπέροχο Ἔγγρωμο Σάλ-λυ-Σύμφωνο τοῦ ΓΟΥΑΛΤ ΝΤΙΣΝΕΥ.

ΜΠΑΛΕΤΑ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Δίπρακτον μουσικὸν σόρι μὲ τὰ ὡραιότερα νούμερα τῆς ἀμερικανικῆς κινηματογραφουσιούλας.

ΜΑΡΙΟΝΕΤΤΕΣ

Μίαν ὡραία ἔγχρωμη κωμωδίαν μὲ πρωταγωνιστὰς μαριονέττες.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ - ΕΠΙΚΑΙΡΑ

καὶ ὅλα τὰ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΝΕΑ

ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ

ΣΙΝΕΜΟΝΤ

«ΗΜΝΥΤΑΡ»

Διεύθυνσις τοῦ Τυπογραφείου Εμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης Μεβλόνης — Μασχωπίων 19

ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ: Γιατί θὰ προβάλωμεν τὸ ἔργον «Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ» εἰς δύο συγχρόνους κινηματογράφους.

ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΩΜΕΝ: Θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς, ἂν, ἐξαιρετικὸς γιὰ τὴν ἀπέραντον αὐτὴ ταινία, διεθέτομεν δέκα κινηματογραφικὰς αἰθούσας, γιὰ νὰ μπορέσῃ σύσσωμος καὶ ἀνεν τῆς ταλαιπωρίας τῶν συνωστισμῶν ἡ Ἀθηναϊκὴ Κοινωνία νὰ ἀπολαύσῃ τὸ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ φίλμ ποὺ ἐδημιούργησεν ἡ γαλλικὴ ψυχὴ καὶ τέχνη ἀπὸ κατασβολῆς τοῦ ὁμιλοῦντος.

Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΝΑΣ

(CONFLIT)

Ἀπὸ τὸ κοινωνικὸ ἀριστούργημα τῆς ΤΖΙΝΑ ΚΑΟΥΣ—ΑΙ ΑΔΕΛΦΑΙ ΚΛΕΕ

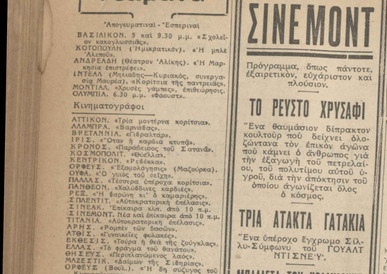

ΚΟΡΙΝ ΛΥΣΑΙΡ
ΑΝΝΙ ΝΤΥΚΟ
ΡΟΖΕ ΝΤΥΣΑΙΝ

(Πρωταγωνιστοῦν τὸ Ἔργον «Φυλακὲς χωρὶς σίδερα»)

ΑΡΜΑΝ ΜΠΕΡΝΑΡ (Ζὼλ) ΝΤΑΛΙΟ — ΠΑΛΙΝ ΚΑΡΤΟΝ κλπ.

ΑΥΡΙΟΝ

Σύγχρονος προβολὴ ἀπὸ τὴν 12ης μεσημβρινῆς

ΠΑΛΛΑΣ - ΚΡΟΝΟΣ

12—4 τιμαὶ ἡλαττωμέναι

«ΓΚΡΕΚΑ»

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ. - 15 - «Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ»

Πῶς βαίνει ἡ ζωή σου, Σάστα; Θὰ μπορέσῃς νὰ τὸ ἀνεβάσῃς τὸ γιοματάκι σου;
Ἀκοῦς, γαμπρέ; Θὰ μπορέσῃς νὰ τὸ ἀνεβάσῃς τὸ γιοματάκι σου;
Ὡραία γιοματάκι, Σάστα! Ὑπάρχουν, Νταβίδ... Θὰ πάω νὰ τοὺς βρῶ!
Μετὰ ἀπὸ λίγο...
Περνᾶμε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ λογαριασμοῦ...
Ἡ Σάστα τ' ἄγρια θὰ βγάλῃ ἔξω γιὰ νὰ ἐπιτεθοῦν τὰ γιομάτα ἀπὸ ἐμᾶς!
Ἔπειτα θὰ πᾶμε νὰ ἐπιτεθοῦμε ἐμεῖς!
... Δὲν θὰ μὲ ἐπιτεθοῦν!
... Δὲν θὰ μὲ ἐπιτεθοῦν!
... Δὲν θὰ μὲ ἐπιτεθοῦν

ΜΠΤΣ.
ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
1 - 18 Φεβρουαρίου
Λευκά είδη προικός. Υφάσματα Βαμβακερά Μάλλινα. Μεταξωτά Κουβέρτες κλπ κλπ καθώς και τα ΡΕΤΑΛΙΑ εις εξαιρετικάς τιμάς.
ΙΠΛΙΣΙΑΝ
ΟΔΟΣ Πλουτάρχου 5 (συνέχεια Μητροπόλεως) ΑΘΗΝΑΙ

18. ΙΑΝ/ΡΙΟ ΜΕΓΑΛΗ 7. ΦΕΒ/ΡΙΟ
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
Λογω Ισολογισμού

SRD TIMKEN HYATT
Διακριτή παραλαθηση ΤΩΝ ΡΟΥΛΕΜΑΝ ΚΑΘΕ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΕΣ-ΕΔ-Ο
ΔΙΑ ΠΑΣΑΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΝ ΧΡΗΣΙΝ
TIMKEN, HYATT χτηδια ΡΟΥ-ΛΕΜΑΝ ΔΙΘΕΤΕΙ ΤΗΣ μαρκες ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΜΟΡΣΟΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ: Σοκράτους 71, Τηλ. 54.955 και 54.956.
ΕΘΕΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ: Σοκράτους 71, Τηλέφ. 53.335.
ΥΠ/ΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Δημ. Γούναρη 49, Τηλέφ. 45.227.
ΥΠ/ΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ: Πλατείας Βαρβακίου 6, Τηλέφ. 23-15.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΠΑΤΡΩΝ: Μηχανής 18, Τηλέφ. 506.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΒΟΛΟΥ: Σ. Ζαφειρίου, Τηλέφ. 30-22.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΛΑΜΙΑΣ: Τσιριγωνίου και Βαλιάρης, οδός Ίλα, Μεταξύ.

ΟΔΟΝΤΕΣ ΟΠΩΣ ΤΩΝ ΣΤΑΡ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ
Αι Στάρ και Ωραίαι Δημήτρια γνωρίζουν ότι συνήθως ή επιτυχία των προϊόντων από τη χρησιμοποίησιν των οδοντόκρεμ εξαρτάται από τον βαθμόν της αποτελεσματικότητος των. Αύτην την άσφαλτον εγγύησιν παρέχει η κρέμα των οδοντόκρεμ ΚΟΛΥΝΟΣ, η οποία συνδυάζει τας αντιπαθητικάς της ενεργείας και αι Στάρ της Μαρκίζας των Λάνσδουν που τα παράδειγμα των γιά να έχετε όμως δοκιμάσατε την ΚΟΛΥΝΟΣ
Δοκιμάσατε την ΚΟΛΥΝΟΣ
KOLYNOS DENTAL CREAM
ΛΑΜΠΡΥΝΑΤΕ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΣΑΣ ΜΕ ΚΟΛΥΝΟΣ
ΜΟΡΕ ΦΑΡΣΑΛΗ Α. Ε. - ΑΘΗΝΑΙ

ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος)

ήτο μικρά, είς τρόπον ώστε ή μεγαλύτερα. Εναντίον μας επεδιώχθη διεξαγή μόνον από 40 αεροπλάνα. Και όμως, κατά την πρώτην ημέραν αντιαεροπορικά πυροβόλα και 400 αεροπλάνα μας προσέβαλον τον εναντίον του από άερος κυβόν του και έκ τούτων τα δύο τρίτα περίπου ήσαν εφοδιασμένα με βόμβας αφορήσεων του Λονδίνου.

Σήμερον, η Γερμανία διαθέτει χίλια οκτακόσια περίπου βομβαρδιστικά αεροπλάνα, πλέστα των οποίων δυνάμενα να μεταφέρουν πολύ εναντίον της χώρας αυτής. Πάντα τον Μεγάλον πολέμον, 74 τόννοι βομβών έρριφθησαν εξ συνόλου κατά της χώρας αυτής όπο των εχθρικών αεροπλάνων μόνον μέσα εις δεκαπλάσιον βόμβαι δύνανται να ριφθούν εν μιά και μόνη ημέρα.

Οι Γερμανοί, αρχίσαν προ ετών σειρά ανδρισμάτων στην Ισπανία, μέσα εις τα οποία εξεδόν τα παρατάξουν περισσότερα αεροπλάνα στην γην κατ' ήν ημείς είχομεν 880 μονάδες, εκ των οποίων 160 έσπασαν. Θα ήτο εύκολον να βαπτίσουν τα αεροπλάνα μας υπερ-Ηθν δώας από τού 1936, οι Γερμανοί μας είχαν φθάσει. Τότε είχομεν 110 αεροπλάνα μάχης, τα οποία ήσαν μείς και η Γαλλία όμοιοι, είμεθα βεβαιωμένοι ότι ημείς θα ήμεθα ίσοι με την Γερμανίαν και ίσοι με την Γερμανίαν και την Ιταλίαν, ήνωμένας.

Την σήμερον τα Γερμανικά αεροπλάνα, όπότε αντιμετωπίσωμεν περισσότερα αεροπλάνα κατάσσεως προ όλως διαφόρως. Η Γερμανία κατά την έτουμα 3.000 αεροπλάνα, προ τού πολέμου, ημείς δε μόνον περισσότερον από 1.500. Και άνοιξη περισσότερα αεροπλάνα θα έχωμεν εις την διάθεσίν μας από τα Γερμανικά και ίσοι με την Γερμανίαν και την Ιταλίαν, ήνωμένας.

Την σήμερον τα Γερμανικά αεροπλάνα, όπότε αντιμετωπίσωμεν περισσότερα αεροπλάνα κατάσσεως προ όλως διαφόρως. Η Γερμανία κατά την ήνωμα 3.000 αεροπλάνα, προ τού πολέμου, ημείς δε μόνον περισσότερον από 1.500. Και άνοιξη περισσότερα αεροπλάνα θα έχωμεν εις την διάθεσίν μας από τα Γερμανικά και ίσοι με την Γερμανίαν και την Ιταλίαν, ήνωμένας.

Την σήμερον τα Γερμανικά αεροπλάνα, όπότε αντιμετωπίσωμεν περισσότερα αεροπλάνα κατάσσεως προ όλως διαφόρως. Η Γερμανία κατά την ήνωμα 3.000 αεροπλάνα, προ τού πολέμου, ημείς δε μόνον περισσότερον από 1.500. Και άνοιξη περισσότερα αεροπλάνα θα έχωμεν εις την διάθεσίν μας από τα Γερμανικά και ίσοι με την Γερμανίαν και την Ιταλίαν, ήνωμένας.

Χειροτέρα άκόμη ήτο η κατωμάτης της βυσσινιάς εξέρχεται ως ένα ρόδινο φύλλον. Όσα έν σχεδόν από τά βομβαρδιστικά αεροπλάνα του έτους μας θα πληρούνται μόνον από τον πιλότον και τον ραδιοτηλεγραφητήν, ενώ τα υπόλοιπα θα ήσαν ειδικώς εφωδιασμένα διά τον τοποθετήσεως των ειδικών μηχανών μας, είχον εφαρμόσει ήδη τον πρώτον τύπον αντιαεροπορικών πυροβόλων, τα οποία ρίπτουν βλήματα των 3 ιντσών, μόλις δε το έν πέμπτον των αεροπλάνων μας θα ήσαν αντιαεροπορικά συγχρονισμένα πυροβόλα και διαμετρήματος των 3,7. Εν περιπτώσει ανάγκης, θα ήμεθα εις θέσιν να μέγα μέρος των, σχεδόν το ήμισυ, τα πυροβόλα μας να τα βίζουν κάν τον ίπτάμενον έχθρόν.

Όλα αύτά τά μειοκεκτήματα μας, είχον ως αίτιαν τας άλλους, τα κακόν δόμος ήτο ότι ή προβλεπομένη αντιτορπιλική κατά καιρούς τιμητικόν, ως ως ένιαίον σύνολον όπως έπρεπε.

Ο Στέπτεμβρίου είπεν κατέστησε μας από απόφεως άργανώσεως, ότι δε ένα πληθυσμόν καταγόμενον από τα περίοδον τού επαναξιολογισμού της ήτο αναπόφευκτος.

Όλα αύτά είνε γεγονότα σημαίας παμμεγίστης, εάν δε θέλωμεν να βελτιώσωμεν κάπως την θέσιν μας, πρέπει πρωτίστως ν' αποκτήσωμεν συνείδησιν των γεγονότων αυτών και της πραγματικής φύσεως του κινδύνου. Πρέπει, κατόπιν να λάβωμεν μέτρα αι ίβιωνες τας συγκεκριμένας, θοηθεται και όπα τον καιρό, δστις ούδόλως μπορόδησε, κατά τον έφετεινόν χειμώνα την εκτέλεσιν των έργων. Αι έργοι σπου αφορούν ούτως απρόσκοπτον της επί τον χωρίον της λίμνης Λρτζάν. Λιμανόδου και Λουδίτ, μόνον. Διά την έργασίαν αύτην, εις αποκοπτομένων των αστοχημένων δένδρων και θά δρόγραφον δένδρων και θά-μνων. Διά την έργασίαν αύτην, αι υπηρεσίαι χρησιμοποίουν πολλά γυ-

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΣΜΥΡΙΔΟΥΡΥΧΕΙΩΝ ΝΑΞΟΥ

Διά τού έγκριθέντος κατά την χθεσινήν συνεδρίασιν του υπουργικού συμβουλίου νόμου ετέρι συστάσεως και λειτουργίας των μεταλλευτικών βιομηχανιών των διατάξεων αναφερομένων εις τας μεταλλευτικάς βιομηχανίας μετέρα διά την σκοπιμότητα της υπηρεσίας των σμυριδουργείων της υπηρεσίας των μεταλλευτικών βιομηχανιών και μέτρα διά την σκοπιμότητα της λειτουργίας των σμυριδουργείων της Νάξου κατά τρόπον εξασφαλίζοντα απολύτως τα συμφέροντα του Δημοσίου.

Επί τούς άλλους, εξασφαλίζεται και δι' της προκειμένης ο νόμος περί της ιδρύσεως σχολείων Υπερεσίας, ειδικής δηλαδή σχολής δι' τα υπαλλήλους, τα οποία θα διορισθούν εις την υπηρεσίαν των σμυριδουργείων της Νάξου.

Έν συνεχεία ασθμίζονται κατά τον πλέον άσαλή τρόπον, πάντα τά τα αποφασισθέντα κατά την συνεδρίασιν του υπουργικού συμβουλίου εις τον νόμον περί της κρατικής υπηρεσίας ύπο τον νόμον περί της κρατικής υπηρεσίας ύπο τον νόμον προβλέπεται ότι είς τον νόμον προβλέπεται ότι είς τον νόμον προβλέπεται ότι είς

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον της 28ης Ιανουαρίου κλείσιμον μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Είς χρυσόν	Εἰς βραχυ.
1881 ..... * 3100	
1884 ..... * 100.1	
1887 ..... * 100.1	
Σιδ. Π. Α. * 3070	
Ἐκφωτ. .... Α. 3040	
Μεναστηρ. Π. 1140	
Φίν. - Κων/λ. 3000	
Ἡγουμ. Α. 84600	
Σιδ. Σ.Θ. Π. 2410	
Ἀχαΐας .... Π. 595	
110 Ἐκατ. Π. 2500	
500 Ἐκατ. Π. 3325	
Ἐθν. 1924 Π. 3000	
Πρ. 1924 * 32000	
Λαχειοφόρα	
Ἀγροτικαὶ ... * 1725	
Ἐπαγ. Πρ. 1928 Π. 3950	
Πρ. 1928 Π. 1950	

Βάμβακ. Ἔρια	Σιδηρόδρομοι
Λαναί ..... * 180	Πειραιώς 814
Βίκος Α. 1760	Ἀττικὰ 910
Ἔρια Π. 110	Χημ. Προϊόντα
Ἐμπορ. Π. 1000	Ἀμερικ. Ἐξ. 1495
Ἀλλατίνη 1000	Ἀθηναϊκὴ 1450
Ἀθηναϊκὴ 1000	Ἀνών. Ἐλλην. 1450
Κλ. Θεσσ. Π. 1800	Ἀνών. Ἑλλην. 1450
Ἀνών. Ἑλλην. 1450	Ἀνών. Ἑλλην. 1450
Παπαϊκὴ 1985	Ἀνών. Ἑλλην. 1450
Ἀνών. Ἑλλην. 1450

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΙ ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΠΑΝΕΞΟΠΛΙΣΤΙΚΟΥ ΡΥΘΜΟΥ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΗΓΕΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἡ διεθνὴς κατάστασις κρίνεται ἐνταῦθα ὡς ἐπαινουσα συνεχῶς ἐπιδεινουμένη. Κατὰ τοὺς πολιτικοὺς κύκλους, ἡ ἄποψις αὕτη ὄχι μόνον εἶνε διάχυτος εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεῖ πεποίθησιν τῆς κυβερνήσεως, ἥτις ἐκφράζει τὰς ἀνησυχίας της δι' ὡρισμένων ἐνεργειῶν. Τοιαῦται ἐνδείξεις κρίνονται ὅτι εἶνε: α') ὁ ἀποψινὸς λόγος τοῦ κ. Τσάμπερλαιν καὶ οἱ προηγηθέντες τῶν ὑπουργῶν σὲρ Σάμουελ Χόαρ καὶ σὲρ Τζὼν Σάϊμον. β') Ἡ κυβερνητικὴ μεταρρύθμισις, ἡ ὁποία θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν Δευτέραν καὶ τῆς ὁποίας κύριον χαρακτηριστικὸν εἶνε ἡ προσπάθεια ἐντάσεως τῶν ἐξοπλισμῶν ἐν ὄψει τῆς καταστάσεως. γ') Ἡ λῆψις πρακτικῶν μέτρων.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀναδιοργανοῦται κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ὑποβοηθηθῇ ἡ ἔντασις τοῦ ἐξοπλιστικοῦ προγράμματος καὶ νὰ λειφουν αἱ ἐπικρίσεις ἐναντίον ὡρισμένων ὑπουργῶν.

Ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἐκδοθὲν ἀπόψε ἀναφέρει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐνέκρινε τοὺς κάτωθι διορισμοὺς ὑπουργῶν: Ὑπουργὸς τῶν Κτήσεων ὁ σὲρ Τόμας Ἵνσκιπ (μέχρι τοῦδε ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ)· ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης ὁ ναύαρχος λόρδος Τσάτφηλδ· ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ὁ σὲρ Ρέτζιναλδ Ντόρμετσιθ· ὑπουργὸς τοῦ δουκάτου τοῦ Λαϊγκάστερ ὁ κ. Οὐίλλιαμ Σέφφερδ Μόρρισον (μέχρι τοῦδε ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας)· γενικὸς ταμίας ὁ κόμις Οὐίντερτον, ὁ ὁποῖος —ἐπειδὴ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας εἶνε μέλος τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων — θὰ ἀπαντᾷ διὰ τὰ ζητήματα τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων.

Μεταξὺ τοῦ κόμιτος Οὐίντερτον καὶ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀντηλλάγησαν ἐπιστολαί. Ὁ κόμις Οὐίντερτον ἀναφέρει εἰς τὴν ἐπιστολήν του γραμμένην τὴν 26ην τρέχοντος, ὅτι εἶχε κληθῇ νὰ μετάσχῃ τῆς κυβερνήσεως δι' ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας νομίζει ὅτι δύναται νὰ παρέχῃ καὶ χωρὶς νὰ κατέχῃ ὑπουργικὸν χαρτοφυλάκιον καὶ διὰ τοῦτο θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρωθυπουργοῦ τὴν θέσιν του χωρὶς τοῦτο νὰ ὀφείλεται εἰς διαφορὰν γνωμῶν, εἴτε μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ, εἴτε μετὰ τῶν συναδέλφων του εἴτε διὰ πολιτικούς, εἴτε διὰ προσωπικοὺς λόγους. Εἰς τὴν ἀπάντησίν του ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐκφράζει πρὸς τὸν κόμιτα Οὐίντερτον τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν συμβολὴν του εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἔργον καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ δεχθῇ τὴν θέσιν τοῦ γενικοῦ ταμίου.

Ὁ σὲρ Τόμας Ἵνσκιπ ὑπῆρξεν ἀντικείμενον συνεχῶν ἐπικρίσεων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς τσεχοσλοβακικῆς κρίσεως, ὁπότε κατεδείχθη ἡ ἀδυναμία τοῦ βρεταννικοῦ ἀμυντικοῦ συστήματος. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Χόαρ Μπελίσα παραμένει εἰς τὴν θέσιν του, παρὰ τὴν διεξαχθεῖσαν καὶ ἐναντίον του πολεμικὴν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δεικνύει ὅτι ἔχει ἀκόμη τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κ. Τσάμπερλαιν. Ὁ νέος ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ ναύαρχος Τσάτφηλδ εἶνε ἀπὸ τὰς ἐξεχούσας φυσιογνωμίας τῆς Ἀγγλίας καὶ τὸ ὄνομά του εἶνε συνδεδεμένον μὲ τοὺς ναυτικοὺς ἐξοπλισμοὺς τῆς χώρας, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ συμβολή του ὑπῆρξε μεγίστη.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν σὲρ Τζὼν Σάϊμον ἐδήλωσε χθὲς εἰς τὸ Ντούρχαμ ὅτι ἡ Μ. Βρεταννία δὲν θὰ παραλείψῃ καμμίαν εὐκαιρίαν ὅπως συνεργασθῇ δι' ἕνα κοινὸν καὶ γενικὸν περιορισμὸν τῶν ἐξοπλισμῶν. «Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξύ, εἶπεν ὁ ὑπουργός, μία ἰσχυρὰ Μ. Βρεταννία ἀποτελεῖ τὸ καλύτερον ἐγγύησιν διὰ τὴν εἰρήνην».

Ὁ κ. Σάϊμον ἐπετέθη σφοδρῶς κατ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δημιουργοῦν πανικὸν καὶ διαδίδουν ψευδεῖς πληροφορίας καὶ εἶτα προσέθεσεν: «Τὸ πολίτευμα μιᾶς ξένης χώρας δὲν ἐνδιαφέρει τὰ ἄλλα κράτη. Ἡμεῖς οἱ Ἄγγλοι δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν ποτὲ εἰς ξένην δύναμιν νὰ ἀναμιχθῇ εἰς τὰς ἐσωτερικὰς μας ὑποθέσεις. Πρέπει ὅμως νὰ συμπεριφερώμεθα πρὸς τοὺς ἄλλους λαοὺς κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον».

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ὡμίλησε χθὲς εἰς τὸ Λίδς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν κ. Μακντόναλντ. «Τὰ λεγόμενα περὶ πολέμου —εἶπεν ὁ ὑπουργὸς— βασίζονται εἰς τὴν περίεργον ὑπόθεσιν ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε δῆθεν ἀσθενής. Ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔχουν τὴν γνώμην αὐτήν, ἀπατῶνται. Πλέον ἢ ἄποτε ὁ φαινομενικῶς ἄφροντις αὐτὸς λαὸς κατέδειξεν εἰς τὴν κατάλληλον στιγμὴν τὴν ἀντοχήν, τὴν ὁποίαν ἔχει καὶ τὴν θέλησίν του ὑπὲρ τῆς νίκης».

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ προσπάθεια τῆς κυβερνήσεως στρέφεται εἰς τὴν τόνωσιν τῶν ἐξοπλισμῶν καὶ εἰς τὴν λῆψιν ἀμυντικῶν μέτρων ἀμέσου πρακτικῆς ἀξίας. Οὕτω, κατὰ πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων, τὸ Ναυαρχεῖον ἀπεφάσισε τὴν ἐπαναφορὰν ἐν ἰσχύϊ τῆς ἀμέσου ἐφεδρείας, ἡ ὁποία ἀπέστατο ἀπὸ τοῦ 1912, ἀλλὰ κατηργήθη μετὰ τὸν πόλεμον.

Τὸ ἀεροπορικὸν συμβούλιον ἀφ' ἑτέρου ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἔχουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των ὡς ὑπαλλήλους ἀεροπόρους, ἀνήκοντας εἰς τὰ ἐφεδρικὰ στελέχη τῆς βασιλικῆς ἀεροπορίας, ἡ εἶνε ἐφεδροι ἐθελονταί, θερμὴν ἔκκλησιν ὅπως χορηγήσουν εἰς τὰ ἐν λόγῳ πρόσωπα ἄδειαν ἐξ μηνῶν, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων θὰ προσέλθουν οὗτοι πρὸς ἐκγύμνασιν ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐν τῇ ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ ἀεροπόρων. Σκοπὸς τῆς ἐκκλήσεως, τὴν ὁποίαν ἀπευθύνει τὸ ἀεροπορικὸν συμβούλιον, εἶνε νὰ αὐξηθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ὁ ἀριθμὸς ἀεροπόρων ἠσκημένων εἰς τὸν χειρισμὸν τῶν νέου τύπου ἀεροπλάνων.

ΑΥΡΙΟΝ ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΗ Ο ΧΙΤΛΕΡ

ΤΙ ΘΑ ΔΙΑΛΑΜΒΑΝΗ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 28. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ καγκελλάριος Χίτλερ κατὰ τὸν μεθαυριανὸν (αὐριανόν) ἐνώπιον τοῦ Ράϊχσταγ λόγον του, ὁ ὁποῖος θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ δύο ὥρας, θὰ ἐκθέσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἰδικὰ θὰ ἐξάρῃ τὰς διπλωματικὰς ἐπιτυχίας τοῦ Ράϊχ καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὀνείρων τῆς μεγάλης Γερμανίας. Ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, θὰ διακηρύξῃ τὴν σταθερότητα τοῦ ἄξονος, πλὴν ὅμως θὰ τονίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς εἰρηνικῆς διευθετήσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν διαφορῶν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γερμανίας ὅπως συμβάλῃ εἰς τὴν κατοχύρωσιν τῆς εἰρήνης. Περὶ τῶν μελλοντικῶν κατευθύνσεων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς δὲν θὰ ἀναφέρῃ τίποτε τὸ συγκεκριμένον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὰ ἐκ Βερολίνου τηλεγραφήματα ἀναφέρουν ὅτι ἀναμένεται μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον θὰ ἐκφωνήσῃ τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἐνώπιον τοῦ Ράϊχσταγ τῆς μεγάλης Γερμανίας ὁ καγκελλάριος Χίτλερ.

Ὁ ἑορτασμὸς τῆς 6ης ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἀνόδου τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ εἰς τὴν ἐξουσίαν θὰ ἀρχίσῃ διὰ λόγου τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προπαγάνδας κ. Γκαίμπελς πρὸς τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων. Περὶ ὥραν 10ην ὁ καγκελλάριος Χίτλερ θὰ διανείμῃ τὰ ἐθνικὰ μετάλλια, τὰ ὁποῖα κατὰ τοὺς Γερμανοὺς ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὰ βραβεῖα Νόμπελ. Θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ συνεδρίασις τοῦ Ράϊχσταγ καὶ τὴν 8ην μεταμεσημβρινὴν καὶ ὁ καγκελλάριος Χίτλερ θὰ ἐκφωνήσῃ τὸν λόγον του πρὸς τοὺς 855 ἀντιπροσώπους τοῦ Ράϊχ. Ἀκολούθως τὴν 11ην νυκτερινὴν θὰ παρακολουθήσῃ ἀπὸ τὸν ἐξώστην τῆς καγκελλαρίας μεγαλην λαμπαδηδρομίαν. Ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τοῦ λόγου τοῦ καγκελλαρίου τηρεῖται, ὡς εἶνε φυσικόν, ἀπόλυτος ἐχεμύθεια. Ὁ γερμανικὸς τύπος περιορίζεται νὰ ἐξαίρῃ τὴν σημασίαν τοῦ λόγου καὶ νὰ τονίζῃ ὅτι ἡ προσοχὴ ὁλοκλήρου τῆς ὑφηλίου θὰ εἶνε ἐστραμμένη τὴν ἡμέραν ἐκείνην πρὸς τὸ Βερολῖνον. Ὁπωσδήποτε, πιστεύεται ὅτι ὁ Χίτλερ θὰ προβῇ εἰς μανίας ὑπ' αὐτοῦ, ἀναφερόμενος δὲ εἰδικώτερον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν πιστεύεται ὅτι θὰ μνημονεύσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῶν γερμανοαμερικανικῶν σχέσεων ἀφιερώνων, ὡς λέγεται διαλλακτικὴν ἐπ' αὐτοῦ περίοδον. Σημαντικὸν μέρος τοῦ λόγου θὰ εἶνε ἀφιερωμένον εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν διεκδικήσεων τοῦ Μουσσολίνι εἰς τὴν Ἀφρικὴν καθὼς καὶ τὴν νικηφόρον προέλασιν τοῦ Φράνκο εἰς τὴν Καταλανίαν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΧΘΕΣΙΝΟΣ ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ

«ΕΙΝΕ ΚΑΙΡΟΣ ΝΑ ΣΥΜΒΑΛΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ»

«ΑΙ ΔΥΤΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ Θ' ΑΝΤΙΤΑΧΘΟΥΝ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΑΝ»

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΜΗ ΕΠΙΔΕΧΟΜΕΝΑΙ ΕΙΡΗΝΙΚΗΝ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσάμπερλαιν ἐξεφώνησεν ἀπόψε εἰς τὴν Βιρμιγχάμην τὸν μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος ἀναμενόμενον λόγον του ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἀνεφέρθη εἰς τὴν συμβολήν, τὴν ὁποίαν προσφέρει τὸ Βίρμιγχαμ εἰς τὸ ἐπανοπλιστικὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀποτελεῖ—εἶπε—θλιβερὰν ἀνάγκην. «Ἐλπίζομεν ὅμως—συνέχισεν ὁ κ. πρωθυπουργὸς—ὅτι ὁ ἐπανοπλισμὸς οὗτος ἀποτελεῖ τὸ προκαταρκτικὸν βῆμα διὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν ὀρθοφροσύνην. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τὸ μοναδικὸν νέφος τῆς ἀνησυχίας, θὰ ἤμην διατεθειμένος νὰ βλέπω ῥόδινον τὸ οἰκονομικὸν μέλλον κατὰ τὸ τρέχον ἔτος, καθόσον μέχρι πρό τινος ἡ ὕφωσις τῶν τιμῶν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας ἐφαίνετο ἀποδεικνύουσα ὅτι ἡ κρίσις τοῦ παρελθόντος ἔτους διέθη τὸ μεσουράνημά της καὶ ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν της.

Εἶμαι ὅμως ὑποχρεωμένος νὰ σημειώσω ὅτι, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὑπάρχει ὡρισμένη ἔντασις εἰς τὴν διεθνῆ κατάστασιν, ἔντασις ἡ ὁποία ἴσως νὰ εἶνε δικαιολογημένη, ἴσως νὰ εἶνε ἀδικαιολόγητος, ἡ ὁποία ὅμως ἀπομακρύνει, ἀνευ ἀμφιβολίας, τὴν οἰκονομικὴν ἀνάρρωσιν. Τοῦτο ἀποδεικνύει πόσον στενώτατα συνδέεται ἡ πολιτικὴ μὲ τὰ οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικὰ ζητήματα, καί, ἐκτὸς τῶν ἄλλων λόγων, διὰ καιολογεῖ τὰς προσπαθείας, τὰς ὁποίας ἡ κυβέρνησις καταβάλλει ἐπιμόνως διὰ νὰ χαλαρώσῃ τὴν ἔνταση καὶ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς καλυτέραν κατανόησιν μεταξὺ τῶν ἐθνῶν».

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἐπικρίσεις τὰς διατυπωθείσας ἐναντίον τῆς συμφωνίας τοῦ Μονάχου καὶ τῆς πολιτικῆς του, ὁ κ. Τσάμπερλαιν εἶπεν ὅτι, ἀνασκοπῶν τὰ γεγονότα δὲν βλέπει νὰ ἔγινε τίποτε διὰ τὸ ὁποῖον νὰ λυπῆται καὶ ἔχει πάντα λόγον νὰ πιστεύῃ ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον ἕνα νέον ταξίδι ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου. «Ὁ πόλεμος σήμερον — εἶπεν — εἶνε τόσον τρομακτικὸς μὲ τὰ ἀποτελέσματα ποὺ φέρει εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν μέρος εἰς αὐτόν, ἀδιαφόρως τοῦ ποία δυνατὸν νὰ εἶνε ἡ τελικὴ του ἔκβασις, ὥστε δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιτραπῇ ποτὲ νὰ κηρυχθῇ πρωτοῦ γίνουν ὅλα τὰ ἐφαρμόσιμα καὶ ἀξιοπρεπῆ διαβήματα διὰ τὴν πρόληψίν του. Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἀντίληψις τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως ἐξ ἀρχῆς καὶ ἡ συμφωνία τοῦ Μονάχου, μολονότι ἀποτελεῖ τὴν πλέον περιφανῆ ἐκδήλωσιν τῆς πρακτικῆς ταύτης προσπαθείας, ὑπῆρξεν ἁπλοῦν ἐπεισόδιον εἰς τὸ σύνολον τῆς συνεχοῦς καὶ ἐπιμόνου φιλειρηνικῆς πολιτικῆς. Θὰ προχωρήσω ἔτι μᾶλλον καὶ θὰ εἶπω ὅτι ἡ διαφύλαξις τῆς εἰρήνης τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον κατέστη δυνατὴ μόνον λόγῳ τῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα εἶχον προηγηθῇ αὐτῆς ἤτοι κατόπιν τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Μουσσολίνι τὸ θέρος τοῦ 1937».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Τσάμπερλαιν ὡμίλησε περὶ τοῦ εἰς Ρώμην ταξιδίου του εἶπεν ὅτι οἱ ἐπικριταί του ἔλεγον ὅτι μεταβαίνει διὰ νὰ προδώσῃ τὰ ἀγγλικὰ συμφέροντα, νὰ παραχωρήσῃ δικαιώματα ἐμπολέμου εἰς τὸν Φράνκο κλπ. "Οταν εἶδον ὅτι οὐδὲν τοιοῦτον συνέβη, τοῦ εἶπον ὅτι ἀφοῦ δὲν ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ τίποτε δὲν ἔπρεπε νὰ μεταβῇ. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ ταξιδίου εἰς Ρώμην προέκυψαν δύο τὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Ἰταλίας, λίαν ἐπωφελῆς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης. β) Αἱ ἐπευφημίαι τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν κ. Τσάμπερλαιν καὶ τὸν λόρδον Χάλιφαξ αἱ ὁποῖαι ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ ἰταλικὸς λαὸς διάκειται φιλικῶς πρὸς τὸν ἄγγλικὸν καὶ ὅτι θέλει τὴν εἰρήνην, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ λαοί. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν εἶπεν ὅτι δὲν παραβλέπει τὴν σημασίαν τῶν διαθέσεων τῶν κυβερνήσεων, ἀφοῦ μὲ αὐτὰς καὶ ὄχι μὲ τοὺς λαοὺς διαπραγματεύεται ἑκάστοτε, «ἀλλά, προσέθεσεν, ἂς καλλιεργήσωμεν τὰς μεταξὺ τῶν λαῶν φιλίας».

«Θεωροῦμεν—συνέχισεν ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς — τοὺς ἄλλους ὅπως καὶ τοὺς ἑαυτούς μας καὶ εἴμεθα πάντοτε ἕτοιμοι νὰ ὁμιλήσωμεν μετ' αὐτῶν ἐπὶ τῷ ὄρῳ τῆς ἰσότητος, σαφῶς, χωρὶς ὑστεροβουλίας καὶ μὲ ἀνοικτὴν τὴν καρδίαν καὶ νὰ ἱκανοποιήσωμεν, ὅσον μᾶς εἶνε δυνατόν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχουν καὶ ἡ ὁποία δὲν εὑρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὰ γενικὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων εἰς ἐλευθερίαν καὶ ἰσότητα. Μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ ἐξαλείψωμεν τὰς αἰωνίας καχυποψίας, αἱ ὁποῖαι δηλητηριάζουν τὴν διεθνῆ ἀτμόσφαιραν καὶ θ' ἀνακτήσωμεν πάλιν τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν πεποίθησιν, ἡ ὁποία εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν. Δὲν δυνάμεθα νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἐνῷ χρειάζονται δύο διὰ νὰ κάμουν εἰρήνην, εἶνε ἐν τούτοις ἀρκετὸς ἕνας διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ πόλεμον. Καὶ ἐνῷ ἔχομεν σαφεῖς ἀντιλήψεις περὶ τοῦ ὅτι πρέπει νὰ λείψῃ πᾶσα πολιτικὴ ἔντασις, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐρισκόμεθα εἰς θέσιν νὰ προασπίσωμεν τοὺς ἑαυτούς μας κατὰ ἐπιθέσεως εἴτε ἐναντίον τοῦ ἐδάφους μας εἴτε ἐναντίον τοῦ λαοῦ μας, εἴτε ἐναντίον τῶν ἀρχῶν τῆς ἀνεξαρτησίας, ἡ ὁποία δι' ἡμᾶς ἀποτελεῖ τὸ πολυτιμότερον ἀγαθὸν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Ἀκριβῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, σκοπὸν ἀμυντικὸν καὶ ὄχι ἐπιθετικόν, συνεχίζομεν τὴν προσπάθειαν τοῦ ἐξοπλισμοῦ μὲ ἀκλόνητον ζωτικότητα καὶ μὲ τὴν πλήρη ἐπιδοκιμασίαν ὁλοκλήρου τῆς χώρας. Ἡ προσπάθεια αὕτη χρειάζεται πολὺν καιρόν, ἀλλὰ ἡ πρόοδός της καθίσταται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν γοργοτέρα πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἀνέφερε λεπτομερῶς τὰς προόδους τὰς συντελεσθείσας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης κατὰ τὸ δωδεκάμηνον, τὸ ὁποῖον θὰ λήξῃ τὴν 31ην Μαρτίου. Ἐτόνισεν ὅτι ὅταν θὰ ἔχῃ συμπληρωθῇ τὸ δωδεκάμηνον τοῦτο θὰ ἔχουν προστεθῇ 66 νέα πολεμικὰ πλοῖα, συνολικοῦ ἐκτοπίσματος 130.000 τόννων, καὶ ὅτι κατὰ τὸ προσεχὲς δωδεκάμηνον ἡ αὔξησις τῶν ναυτικῶν δυνάμεων θὰ εἶνε ἔτι μεγαλυτέρα, συνισταμένη εἰς 75 περίπου πολεμικὰ σκάφη συνολικοῦ ἐκτοπίσματος 150.000 τόννων. Ἐπίσης αἱ ἀεροπορικαὶ δυνάμεις αὐξάνονται μὲ ἀξιοσημείωτον ρυθμόν. Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἐδιπλασιάσθη ὁ ρυθμὸς παραγωγῆς ἀεροπλάνων καὶ ἐσημειώθη σημαντικὴ πρόοδος εἰς τὴν στρατολογίαν ἀνδρῶν διὰ τὴν ἀεροπορίαν.

«Αἱ ἐλλείψεις αἱ σημειωθεῖσαι εἰς τὴν ἀντιαεροπορικὴν ἄμυναν τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον — συνέχισεν ὁ κ. Τσάμπερλαιν — ἐξέλιπον κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος, ὄχι μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τῶν τηλεβόλων, ἀλλὰ καὶ τὴν ὅλην ὀργάνωσιν τῆς ἀντιαεροπορικῆς ἀμύνης».

Ἀναφερόμενος περαιτέρω εἰς τὴν ἐθελοντικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν προστασίαν τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ὁ κ. Τσάμπερλαιν εἶπεν : «Ἐὰν ἠθέλομεν τυχὸν ἐμπλακῇ εἰς πόλεμον, θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ἐὰν δὲν εὑρισκόμεθα ὅλοι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός, εἶνε δυνατὸν ὅμως νὰ εὑρισκώμεθα ὅλοι εἰς γραμμὴν βαλλομένην. Καὶ διὰ νὰ ἀντιμετωπισθῇ ὁ κίνδυνος οὗτος, παρεσχέθη εἰς τὸν πληθυσμὸν ἡ εὐκαιρία νὰ μετάσχῃ εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῆς προσπαθείας τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ. Δὲν ζητοῦμεν νὰ δημιουργήσωμεν τερατώδη δύναμιν προστασίας τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ, ἡ ὁποία νὰ ἐνσωματωθῇ ὡς ἐπαγγελματικὸς στρατὸς ἐν περιπτώσει πολέμου. Ἡ προσπάθειά μας συνίσταται εἰς τὸ νὰ εὕρωμεν ἀνθρώπους διὰ ὡρισμένας συγκεκριμένας ἐργασίας καὶ ὄχι νὰ εὕρωμεν ἐργασίαν διὰ τὸν ὅλον πληθυσμόν».

Ἐξέφρασεν ἀκολούθως ὁ κ. Τσάμπερλαιν τὴν λύπην του, διότι ἡ χώρα εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἀφιερώσῃ τόσον πολὺν χρόνον καὶ νὰ θυσιάσῃ τόσον μέγα μέρος τοῦ εἰσοδήματός της εἰς πολεμικὰς προετοιμασίας καὶ προσέθηκεν:

«Καθωρίσαμεν τόσον συχνὰ τὴν στάσιν μας, ὥστε δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ παρεξήγησις ὡς πρὸς αὐτὴν καὶ νομίζω ὅτι τώρα εἶνε καιρὸς νὰ προσφέρουν καὶ ἄλλοι τὴν συμβολήν των διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο ἐξυπηρετικὸν δι' ὅλους. Σήμερον ἡ ἀτμόσφαιρα εἶνε πλήρης φημῶν καὶ ὑποψιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπιτραπῇ νὰ ὑφίστανται. Διότι τὸ μόνον ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε νὰ κινητοποιήσῃ ἡ εἰρήνη μὲ προκλήσεις τοιαύτας, ὅπως αἱ καθορισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸ διάγγελμά του τῆς νέου ἔτους, μὲ τὰς ἀξιώσεις τοῦτέστιν ἐνίων νὰ κυριαρχήσουν τοῦ κόσμου διὰ τῆς βίας. Αἱ ἀξιώσεις αὗται εἶνε φύσεως τοιαύτης, ὥστε, ὅπως ὑπέδειξεν ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ ὅπως ἐδήλωσαν τὰς δυτικὰς δυνάμεις ν' ἀντιταχθοῦν ἀναποφεύκτως.

Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω ὅτι οἱαδήποτε ἐκ τῶν τοιούτων προκλήσεων γίνεται ἐκ προθέσεως, διότι αἱ συνέπειαι τοῦ πολέμου διὰ τοὺς λαοὺς ἀμφοτέρων τῶν παρατάξεων, θὰ ἦσαν τόσον σοβαραί, ὥστε καμμία κυβέρνησις ἀγαπῶσα τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου της δὲν θὰ ἀπεφάσιζε νὰ προκαλέσῃ πόλεμον ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ. Ὀπωσδήποτε, ἐγὼ παραμένω πεπεισμένος ὅτι δὲν ὑπάρχουν διαφοραί, οἱονδήποτε σοβαραί, αἱ ὁποῖαι νὰ μὴ δύνανται νὰ λυθοῦν ἄνευ προσφυγῆς εἰς τὸν πόλεμον, διὰ τῆς συνεννοήσεως καὶ τῶν διαπραγματεύσεων, ὡς καθωρίσθη εἰς τὴν δήλωσιν, ἡ ὁποία ὑπεγράφη ὑπὸ τοῦ κ. Χίτλερ καὶ ἐμοῦ εἰς τὸ Μόναχον».

«Ἂς συνεχίσωμεν, λοιπόν, τὴν δόδν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συμφιλιώσεως. Ἀλλὰ ἕως ὅτου δυνηθῶμεν νὰ συμφωνήσωμεν ἐπὶ τοῦ γενικοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν, ἂς ἐξακολουθήσωμεν τὴν προσπάθειάν μας ὅπως καταστήσωμεν τὴν χώραν ταύτην ἰσχυράν. Καὶ τότε, ἐν ἐπιγνώσει τῆς δυνάμεώς μας, ἀποφεύγοντες ἀνωφελεῖς ἀνησυχίας, ἀλλὰ ἐπίσης ἀποφεύγοντες τὴν ἀμελῆ ἀδιαφορίαν, ἂς προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ μέλλοντος μὲ τὸ ἥρεμον ἐκεῖνο θάρρος, τὸ ὁποῖον κατέστησεν ἱκανοὺς τοὺς προγόνους μας ν' ἀντιμετωπίσουν τὰς δυσχερείας των πρὸ ἑνὸς καὶ ἑνὸς τετάρτου αἰῶνος».

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΑΓΚΥΡΑ, 28. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ πρακτορεῖον τῆς Ἀνατολῆς ἀνακοινοῖ ὅτι εἰς τὰς προγ